

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones uenerabilis magistri Nicolai de blony
decretoru[m] doctoris. capellani episcopi Bosnomensis.
ualde deseruientes populo. sed et clero utcu[m]q[ue]
docto eos digne legenti. predicanti. aut ...**

Nicolaus <de Plove>

Argentine, 22. XI. 1494 - 1495

Dominica sexagesime. II Sermo. XXXVIII

urn:nbn:de:hbz:466:1-31214

Dominica sexagesime

peccatum nisi restituatur ablatum. ut dici
tur de regulis iuris. libro. vi. Peccatum.
Nos ergo fratres disponam⁹ terram cor-
die nostri. et purgemu⁹ eam per confessi-
onem. scindamus per contritionē. et tunc
seminabimus per satisfactionē opera bo-
na pro quibus recipiemus mercedē eter-
nam. Quam nobis cōcedere dignetur pa-
ter et filius et spūs sanctus.

Dominica sexagesime. II
Sermo. XXXVIII

Ruit qui seminat
e seminare semen suu⁹. Luce. viiiij.
Matth. xij. Marc. iiiij. Domini-
na hodierna vocatur sexagesima. et termi-
natur in feria quarta post pasca. sicut sep-
tuagesima terminatur sabbato post pasca.
Que quidē dominica a sanctis patribus
addita est quadragesime. Primo ideo. qā
ut dicit magister in rationali. olim fuit in-
stitutu⁹. ut sabbatu⁹ ieunare. sed quia po-
pulus et ieunio ferie sexte precedens de-
biliteratur. Ideo Melchiades papa et
Silvester relatauerunt et istā dominicaz
loco illius ieunij suppleuerunt. Uocatur
ante sexagesima. quia ab ipa⁹ vſq; ad quar-
ta feria in albis sunt sexaginta dies. Se-
cundo ideo ista dominica additur a sanctis
patribus ad representandū statu⁹ viduari⁹
sancte ecclesi⁹. que hoc tpe quasi desolata
sponso suo christo in celo rapto. gemit et
meret. Et quia pmiū viduataris est fruct⁹
sexagesimus. ido ista dominica dicitur sexage-
simā. ad significandū q̄ omnes gementes
in hac valle misericordie fruct⁹ sexagesimo con-
solabuntur. Verū quia spūs tristis excise-
cat ossa. Ideo spūs sanctus consolatur ho-
die ecclesi⁹ tā in epla ⁊ hoc in verbis. Pau-
lihortando ut tribulationes libenter su-
stinear. et in eis glorietur ut in ea habitet
virtus christi. In euangelio aut̄ propone
seminationē bonoz⁹ operi ut eis insistat.
maxime cum christus sit velut seminat⁹
optimus qui parat⁹ est seminare bonu⁹ se-
mē. dūmodo ager cordis nři ad h̄ prepa-
ref. Sed q̄ pch dolor h̄ tpe q̄ quasi omnes
hūnū in furiā mēt⁹ et alienationē cordis.
semen diuinu⁹ in paucis fructificat. ymo
potius culcas destruit suffocat ⁊ corrūpi-
tur diuersis modis et diuersis peccatis.

Ido ecclā clamat ad ch̄ristū pro suis filijs
dices in introitu⁹ misse. Exurge quare ob-
dormis domine tē. Et ponit triplet exurge
Quidā em̄ sunt in ecclā qui a diuersis pre-
muntur sed non deiciunt⁹. Quidā qui pre-
muntur et deiciunt⁹. Quidā vero qui nec
premunt nec deiciunt⁹. tñ quia aduersa nō
ollerat periculū est ne aduersa ipos fra-
gant. Clamat ergo ecclā ad christū ut
exurgat quasi obdormiens. ad confortan-
dū primos quos quasi ad tēpū nō curas
se vide⁹. Clamat⁹ exurgat ad suertendū
secundos q̄s quodāmodo quasi repulisse
videbat ⁊ faciem ab eis auertisse. Clamat
ad tertios ut exurgat ad adiuuādū eos in
psperis. ⁊ liberādō eos ab aduersis. Sic
ecclā que in precedenti dñica quasi de-
speras clamauerat di. Circūdederūt me.
nunc se quasi eripi postulans ait p̄ introi-
tū. Exurge tē. In illo tpe Lūm turbā plu-
rima cōueniret et de ciuitatib⁹ properaret
ad ih̄m dixit per similitudinē. Ex̄t⁹ qui se
minat seminare semē suu⁹. tē. Dicurus ali-
qua caritati vestrē sup euangeliō predicto
hoc q̄ me facere non valco. qz ut dicit Au-
gustin⁹. Om̄is predicator⁹ nō ē nisi cophi-
nus seminat⁹. Seminat⁹ at ſbi⁹ dei pnci-
pal⁹ est spūs sanctus. cui⁹ doctria seminariū est
prudētia. ut dicit Ber. sup cāti. ser. xxiij. Et
ideo i om̄e qđ cogitā⁹ in om̄e qđ agim⁹. Sp̄
orandum est ut z ipo aspirāte cogite⁹. et ipo
adiuūate faciā⁹. Inq̄t Greg. sup Ezechielē
om̄l. t̄. Ihesus finē. Quapropter p̄ imperan-
da spūs sancti grā ad matrē grē recurram⁹
salutates cā more solito p̄ Ane maria. tē.
In euāgelio p̄nti tria describūt. Primo em̄
qdā pabola p̄ tpm turbis. pponit. cū dicit.
Lū tba tē. Secundo eiusdē pabole ab aplis
tp̄s selus in drif. cū dī. Tertio dicit parabole p̄ xp̄um intelligen-
tia aperit. ibi. Quibus ille ait. **A**

Dixi primo q̄ i b̄bis euāge-
ly p̄prio pabola p̄
tp̄m turbis. p̄oī. cū dī. Lū turba pl̄ma.
Circa istō ē sciēdū q̄ istō sc̄m̄ ē circa fines
āni p̄mu⁹ p̄dicatōis xp̄i. Unū cū tps eēt i do-
mo qđā turbis ad eū irruētib⁹ exiuit inde
et venit ad mare. ibiq; ascens⁹ nauicu-
lam loquebatur in parabolis ad turbas.
Inter quas parabolas primo p̄posit istā
parabolā dices. Ex̄t⁹ q̄ semiat. Dicit ergo
Lū turba pl̄rima cōueniret. Beda dicit,

¶ sicut in turba fuit diversitas psonarū. ita diversitas voluntatum. qz diversis de causis sequebant rpm. Cum & conueniret simul. & perarent de cūntabz affectuose & desiderāter. dixit p similitudinem. Vnde magna deuotio turbe fuit qz reliqz nō turguris villaz. nō laboribz agroz. s; pallacijs et delicijs ciuitarum amoenissimarum currebat ad xpim. cuius sermo videbatur eis sup mel dulcior. Eccl. xxiiij. Spiritus me⁹ sup mel dulcis. Sed nescio quo istud ita viluit. vt multis vertatur verbum dei in nauicā. dicentibz multis vanis et secularibz. Anima nostra nauicat sup cibo isto lenissimo. i. lubrico & abominabili. H̄z qd mirū q palato non sano pena est panis. q sano est suavis. fm Augustinū in li. 25. De ralibz dz in ps. Omnē clcam abomina ta est anima eoz. & appropinquauerūt vsqz ad portas mortis. Judeo dicere q moder nis tempibz multi vadunt ad infernum. et isto signo picipue quia abominant verbū dei. Dicit p similitudinem. Quare christus voluit loqui parabolice et nō aperte. Rādeo ppter plura. Primo fm Horram pro ppter indignos quibus clausus obvuit esse sensus verbi dei. vt videntes nō videant. zc. Math. vii. Nolite sanctū dare canibz. Unde Dyonisij ad Thimorheuz in ep̄la dicit. Tu vero ab immūda mltitudine vni formi custodi. Secundo vt restigū diuine sapientie in creaturis sumeref. sicut hic in semine p compationē ad verbū dei. Ro. i. Inuisibilita dici p ea que facta sunt intellec ta cōspiciūt. Tertio vt ex uno verbo plures intellectus caperent ad exercendū humānū ingenī. Unū Math. xiiij. Regnū celoz cōparat thēlauro abfcondito. qz p diversumode inrelligi. Quarto vt predicatione a simplicibz facilius reueneret. et paularim ad incognita duceret anim⁹ eoz. Quinto vt in maiori reuenerent habere et studiosus inquireret. Unde i ps. Beati qui scrutant̄ testimonia eius. addit Chrys. super Math. Sexto vt sit ordo inter doctores et simplices. Si em̄ oia nuda essent. quid opus esset doctoribz. & si oēs omia scirent ordo mūdi esset cōfusus. Nam doctoribz loquitur deus p Isa. Loquimini sacerdos tes in cordibz populi huius. Simplicibz aut̄ loqui illud Deut. xxxi. Interroga patre tuu & annūciabit tibi. Septiort boies

in scripturis laborates increans b̄ d̄ oco si nō pnt. & p orationē impetrēt scia; cū caritate. Unde dicit Chrys. Non est abscōda in scripturis veritas s; obscurata. nō vt nō inueniat q querūt eam. sed vt nō rideant eam d̄ eam qz erere nolit. Octavo vt q volunt querere cā humilient Bath. xi. Reuelasti ea paruulis. Monaz caufam dat fil. libro. i. de summo bono. cap. xii. Ideo quedā obscura quedā aperta sunt. si cūcta paterē statim intellecta vlecerent. & si cūcta clausa etiſterent cōfelli diffidentiā gignerent. Decimā causazat Greg. sup Ezechielē parte pma. omelia. i. Plerūqz in sacro eloquio. id aliquid obscurare dz vt dispensante misericōda dei multipliciter exponat. H̄c dicit q semiat semia semē suū. Semiat iste xps est. q ex pmo de sinu p̄tis in vtre marris. fm Greg. Et de yero mris in mūdi. de mundo ad crucē. Sed quo exiit q vbiqz fuit & ē. Rādeo fm Chrys. nō loco sed habitudine. nō uo mō et seculis incognito. qz p incognitōne. Joh. xvi. Exiit a p̄te & rem in mūdi scz ad declarandū p̄tis mei voluntate. vñ dicit. Qui seminat. scz vñ dñat. qd apud p̄te vñt. istud semiat. i. hoibz indicat p̄ le qz suos apl̄os. semen suū non alienum. Ex quo patet q semen verbi dei matie debet esse reuerentie. quia nō est verbum hominis sed dei. Unde dicit Augustinus in libro d̄ doctrina xpiana qz xps ē semiat. H̄z p̄dicator est cophin⁹ seminat. Nolite igit attēdere ad vilitatē cophini. s; ad vilitatē & dignitatē semis & seminat. H̄z muliti attēdūt ad eloquitiā p̄dicatoris & pulchritudinē pon⁹ qz ad vilitatē cophini & pulchritudinē amena vñz. cū tñ agricola n̄ ad ueritātē cophino semet ligno vñ luto siue etiā linco vel canapeo. Hic nos pnt esse oia vasa aurea aut argere. s; etiā fictilia i domo dei. s. eccl. a. ii. ad Thimorheuz. Quid ḡ de eloquita. etqz vñ cuageliz̄ emplūvit vtrōbiqz pponit equalit. ¶ Et dū seiat. i. doc. vñ p̄dicat. alio ecclie sec⁹ vñ. Hic ponit qd ruplices die boim audientiū vñbū dī. Quoz p̄mī sūt q habet ragaz p laſciuam. Uia ista mūdus etiā cuius viatores sunt boamines. In qz plo na dicit ps. Adiuena ego sum apud te. H̄z tñ spāles viatores mūdi sūt et dilectores

Dominica sexagesime

Unū fm Hugo. terra secūriā sūt corda pec-
 catōrū mūdo cōlūcta p̄ amorē varijs cogi-
 tatōb̄ t̄ demonū suggestōb̄ pūia t̄ apta.
 Et p̄s conculcata t̄ strīta ab eis p̄ malū
 coſenlum t̄ factū fm Līra. Unū Job ſque
 rīt̄ in pſona talū. Venēt̄ latrones t̄ fece-
 rit̄ ſibi viā p̄ me. Job. xix. Et ſculcat̄ est
 ſez malis cogitatoib̄ t̄ pūis affectoib̄. Et
 volucres celi. i. demōes. q̄ dīcūt̄ volucres
 celi. q̄r ſunt ſpūalis t̄ celeſti nature. vel q̄a
 in aere habuāt. Nam licer multi ſint i. infer-
 no. multitū habitat in aere ad cōceptanduz
 nos. v̄lq̄ ad diē iudicij. Post diē aut̄ illuz
 oēs detrudēti i. infernu. Sic dīcūt̄ Aug.
 li. iii. sup̄ Gen. ad līraz. et Thomas i. om̄ia
 p̄c. q. līv. arti. iii. Et iſti volucres comedē-
 rit illud. i. rapuerūt̄ de corde ſbū. quia de-
 monū ſuggelōe ſbū amittit. Neut̄. xxi.
 Deuorabūt̄ eos aues morbi amarissimo.
 Circa ſb̄ norandū q̄ in hoib̄ luxuriosis ē
 duplex motuū. ſez ettrinsecū. ip̄e dyabol⁹
 ſuggerēs t̄ intrinsecū. ſez p̄cupiſcentia. Et
 q̄b̄ duob̄ ſit generatio carnaliū peccato-
 riū. Iaco. i. Occupiſcentia cū ſep̄it. t̄q̄ ex
 p̄e dyabolo parit p̄ctū. Sc̄do norandū
 q̄ in luxuriosis hoib̄ ſbū dei duplex dā-
 nū patit. Unū eſt q̄ ſculcat̄ a trāſeuntib̄.
 ſculcat̄ eſt frequēt̄ia malaz cogitatio-
 nū. quib̄ opprūmūt̄ verbū dei. H̄ecm̄ iſa
 deuorat̄ ab aib̄. Comētio eſt ſuggestio
 demonū. Terrio norandū q̄ cōtra illa de-
 bent eſte duo remēdia. Pr̄imū eſt tērrā
 cordis nři ſpinis mēozie paſſiōis xp̄i ſep̄i-
 am? Juxta illud Eccl. xxviii. Popule ſep̄i
 aures tuas ſpinis. Nam fm Digi. nō eſt
 remediu mēlior̄a tra malas cogitatoñes q̄s
 mēozia crucis xp̄i. H̄ecm̄ remediu ut ter-
 rā clauſam cordis nři coſpiam? de ſuper-
 brute charitati. De q̄ dīc. Q̄ caritas operit
 multitudinez petrō. Et aliuud cecidit ſup̄
 petrā. Dic ponit ſedā differētia auditorū.
 q̄ ſcop̄ h̄ petre. t̄ ſignificat homies duri-
 cordis p̄ ſupbiā t̄ p̄terniā mentis. Petrā
 em̄ eſt frigida inſtruſoſa dura t̄ p̄dōro-
 ſa. et iſta oia ſunt in ſupbo t̄ duro corde ce-
 rebelli q̄ primo eſt frigidū ad om̄e bonuz
 per ignauā mentis et accidiā. H̄ecm̄
 do inſtruſoſum in verbis. inſtruſoſuz
 in operib̄. quia fructus talū eſt ſicut la-
 nugo que a vento tollitur. Sapientie. v.
 Et Sapie. iii. Labores corz ſine fructu.
 Tertio eſt durū ita ut nō monit̄. nō bla-
 dicūs. nō promiſſis. nō minis. nō terrorib̄
 bus concerit. vt dicit Bern. ad Eugeniu.
 Quarto eſt p̄dōroſum. q̄r p̄dōre ſuo de-
 primit anima ad infernū. Juxta illud Sa-
 pientie. ix. Terrena inhabitat̄ deprimit
 ſenſum multa cogitante. Sed audiaturale
 cor quid ci dīc. līci. iii. Cor durū male ha-
 bebit in nouillimo. Dicit ergo aliud. ſez ſe-
 mē cecidit ſup̄ petrā. i. ſup̄ cor durū. q̄d eſt
 cor dyaboli. De quo dīc. Job. xl. Cor eius
 indurabit̄ tanq̄ lapis. Et dicitur illud.
 cor durū fm glosam q̄d non eſt aliquo vo-
 mere ſidei penetrat̄. in quo non eſt verus
 amor nec pſeuerañte virtus. Et natū. ad
 horam. Lito em̄ ſemen ſup̄a petrā. naſcit
 q̄r non haber terre profunditatē. Ideo ſtr-
 tum ad ſupſiciem erumpit. Sed cito per-
 ditur. q̄r nō haber humore. ſez deuorat̄ ſe-
 aut gracie. P̄ce. viii. Culmus ſtans. non
 eſt in eis ſpīca neq̄ granū. Attendant hoc
 ſuperbi qui ſine gra volūt̄ aliquid boni ſa-
 cer. cum dīcatur Job. viii. Nunq̄ pore
 rit virere ſcipus abſc̄ humore. q. d. non.
 quia ſine gracia nūl̄i poſſumus facere Jo-
 hannis. x. Sed contra. Videlicet q̄ ſemen
 iſtud debuit deſtruire petrā t̄ mollificare
 eam. Nam dicitur Hieremie. xvi. Aliud
 non verba mea quaſi ignis. et quaſi malle-
 us conterēt̄ petram. Respondeo q̄ petra
 fuīt obſtinata in tantum q̄ non potuit cō-
 teri. Unde etiā argumentū eſt q̄ ſuperbi
 non obſtinari conterunt̄. obſtinati autem
 nequaquam. Et ira eſt deſecus ex parte re-
 bellis animi. et hoc eſt valde notabile dī-
 ctum. Cum deus nō faciat alicui violen-
 tiam propter voluntatem liberi arbitrii.
 Et aliuud cecidit inter ſpinas. Dic ponit
 tertiam differentiam auditorū. per quos
 ſignificant avari. Dicuntur autē ſpine
 diuitie. Pr̄imo. quia in ortu molles ſunt.
 Job. xxx. Sub ſentibus delicias reputa-
 bant. Ita enim oīiūn̄ diuitie. q̄ p̄mo ho-
 mo habet bonum propositū congregan-
 di eis vt habeat vnde faciat elemosynas.
 et ſtatim ſuum honeſte deducat et ſic pal-
 liat ūnicum ſue cupiditatis. Secundo
 in proceſſu pungunt. quia fm Gregorium
 in omelia. cū labore acquirunt̄ diuitie et
 cū timore poſſident̄. Tertio q̄ currēt̄ i-
 pediūt. Unū q̄ ſpinā habet in pede currere
 nō p̄t. Sic q̄ volūt̄ diuites fieri incidunt̄ i-
 ſeptatoç ſi laqueū dyaboli. Abiuno. vi.

Fermo. **XXXVIII**

Quarto qz amplectētes se cruentāt. Sic
diuitie possessores. Eccl. xij. Si dines fue-
ris nō cris imunis a delicto yñ Grego. in
om̄l. Diuitie spine sūt. qz cogitationū sua/
rū pūcīoibꝫ mēre lacerat. z dū vsc̄ ad pec-
catū trahit qsl infictio vulnere cruentant
Et Iſi. li. iij. de summo bono. c. lxiiij. dicit
Quo dines erit qz q̄ suis stimulis res
sef̄. z simul exorte spine suffocauerit illō. i.
sollicitudinēs z inordinate affectōes ita oc-
cupauerit mēte q̄ p̄bū fructū spūlē i eo fa-
cere nō potuit. H̄z̄. Forte debuit esse se
mē p̄bi dei q̄ spine diuitiar. igit debuit p̄/
ualere. cū bonū forte sit in agēdo q̄ malū
eo q̄ malū naſa nō est. ut dicit Dyonisius
Rūdeo q̄ b̄ nō ē et ipotēria p̄bi dei. sed ex
malicia voluntatis huāne q̄ semē repellit z
spinis se subiect. q̄s extis necesse ē eē for-
tiores. qz subiectum auditorz auxiliat eis.
In h̄ significant illi q̄ p̄mo pueris calo-
re ad virtutes se accingunt. accedēte x̄o. p̄gref
su. dū imoderate terrenis rebus incumbūt
infirmi appetit desideriis abstrahunt. In
q̄. Iſi. li. ii. d̄ summo bono. c. xij. Et alio ce-
cidit. hic p̄oū q̄ta differētia auditorz di-
ces. Aliud. s. semē cecidit sup̄ terrā bona. i.
de alto vēt. Iſa. xv. Quo descendit ymber
nit de celo. sic erit p̄bū meū qd egredieſ o
ore meo. Terra bona ē cor docile et mite
Iaco. j. In māuetudine suscipite insitum
p̄bū. z orū tē fructū cēptū. In Dath.
bēt. z ecē fructū. aliud tricelimū. s. i. yugat.
aliud sexagesimū. s. in viduis. aliud cētelimū
in x̄gimbo. Ad yugatos p̄tiner fides triu-
tar. z plenio decalogi. Ad viduas decalo-
gi plenio z sex opa misericordie. Ad x̄gies iple-
tio mādatoz veteris legi. z p̄silioz noue legi.
Attēdat nři p̄dicatores q̄ cuius sevēt statū
nō pficerē i auditorz respectū dicētes se
frustra laboreare. cū tū h̄ iste seminat semi-
nauit p̄mo se. z tertio fructra. z q̄to fru-
ctū reportarunt. sic David nō nisi in q̄nto la-
pide Holia supauit. sic discipli tota nocte
laborates nihil ceperit. et tū i vno vbo xp̄i
ml̄os pisces p̄phēderit. z idō debēt p̄seue-
rātēt laboreare. Nec dices clamabat. hic
excitat auditorz attētōz. Unū hec dices. s. p̄
missa clamabat. nec nūq; surdis loq̄bat
Iſa. xij. Burdi audire. In h̄ q̄ clamabat
significat le alta dicens. Quibꝫ aures. sc̄
corpis. audiēdi. i. ad audiendū. audiāt. au-

rib⁹ mēs. i. spūaliter. i. hec ſpā h̄misſa vnde
ligat. **S**z Bre. sup Ezech. pte. n. om̄l. u. v.
cit. qđ intelligit de auditu spūali. cu. quo
laudes dei sine ſono audīt. quas aures
nō habent oēs. **E**t id elecc⁹ dei d. qui h̄z
aures tales. audiat. q. d. vos qđ ſpūales eſt
attēdite. licet alij ſeculareſ iſta negligant.
Vn ap̄lins dicit qđ arialis nō ncipit qđi
ſunt. ſtulticia em̄ in eſt illi. ſpūalis aut̄ oia
diſjudicat. **S**z o. de ep̄o d. **I**ſate. xii. Non
clamabit nec audiet vor ei in plateſ. Rā
deo ver. est de clamore impaciēt. non de
clamore v̄tatis ⁊ doctrine. **L**

Dixi secundo qm in scia par
fate parabolę ab aplis xp̄i sensus inquire
tur. **Un** seq̄. Interrogabat ḡ ei discipoli
eius. Icz vt ingrām. serui dñm. contra mā
tos et superbos. qui cum audirent aliquid
obscura v̄l non placita in sermone. statim
detrahunt et cōfunduntur. non querētes ad
quez sensum predicator locutus est. Dic
bie **Lira** et idem habetur in glosa q̄ dicta
puli non statim nec subito interrogatio ser
mone coram turbis interrogauerit chri
stum. sed cum esset iam in domo. et seorsim
a turba. vt dicitur **Marcii.** In quo do
cemur de duobus. Primo vt de fere sc̄i
entia et sacre scripture nō statim in pub
lico predicatores quos audimus repen
damus. sed in secreto queramus. Secun
do vt si intelligentia diuinoꝝ asseretur
lumus postpositū curis mudi dona facie
scripture soli cu solo dno meditando rota
do instem? Est etiā notandum q̄ ips⁹ iep⁹
ita obſcure pdicavit matrone corā turbis
q̄ necesse habebat discipuli cu querere de
spūali intelligētia. Ad significandū q̄ pre
dictor nō semp dñ ita plane effundere
bq̄ pdicatōnis p̄teria cu quibuslibet capiā
fatus. vñ **Heric⁹ de Urmari** lib. tñ. de
pfectiōne interioris hominis. c. tit. dicit.
Laue ne be q̄ lectione et experientia iudic
req̄ didiceris vane glorie seductus amo
re immūdis hominibꝫ passim ingras. ne
illud incurras quod sapiens ait. **Molin⁹**
quid applicare impiūm ad pascua iusti? s̄o
eū expeditum stulto delicie. nec ips⁹ et
sapiētia rbi non est sensus. Et calvi. si
lite sanctum dare canibus. **C**

Dixi tertio qui in ultima parte

Dominica sexagesime

euā gelij dicte parabole sensus misticus per
 xp̄m aperit. cum dicit. Quibus ille ait. Vobis
 datū est nosse. sc̄ tāq̄ a me illuminari et sp̄eā/
 libo et familiarib⁹ amic⁹ et fidelib⁹ credētib⁹
 q̄ habet oculū purgatū ad intelligendū.
 Actu. xx. Fide purificat corda cor. Vobis
 igit̄ datū est nō renditū sed donatum.
 Ideoq; qd̄ gratis accepistis. gratis date.
 misteriū regni dei. i. occulta sacre scripture
 que est introductory in regnū dei. Dat.
 xii. Aufer eka vobis regnū dei. i. sacra scri/
 ptura. dicitū est iudeis. Leter⁹ aut̄ in para/
 bolis. i. incredulis datū est solū in parabo/
 lis et similitudinib⁹ cōgruis. Ut vidētes. i.
 sapiētes et fideles se reputātes ingenio suo.
 nō videant. i. puenf sp̄uali intellectu. Vel
 videntes foris humanitatem. non videant
 intus virtutē operantē. et audiētes. foris
 verbū. nō intelligant. intus sp̄uale sensu.
 Isa. vii. Audite audientes et nolite intelligere.
 Norandū h̄ q̄ fm̄ Grego. quidā pu/
 rabat quodas naturaliter peccatis nature.
 q̄dā nō salubris. quodā nō sic se habere
 re coe volūtates eos ducant vel ad meli/
 vel ad peccatum. Sed hoc falsum est. Unde si
 vobis datū est. intelligitur. i. vobis volen/
 tib⁹ et simplr dignis. Et q̄ dicit. vt viden/
 tes nō videant. vt nō est h̄ causatiū sed
 consecutiū. Non enim quia christ⁹ ira
 predicauit. ideo isti nō intellexerūt. Sed
 ita consequens fuit. vt non in telligerent
 quia spreuerunt. Sed dices. quare
 sp̄s eis non reuelauit vt intelligerent. Rn̄
 deo fm̄ Theophilū ne qui⁹ peccaret con/
 temnēdo si intellexissent. Deinde sequit⁹ ex/
 positio. Est aut̄ hec parabola. i. iste ē sētus
 misticus huius parabole. semen est verbū
 dei. Advertēdū est fm̄ Iust. li. j. de summo
 bono. c. xix. q̄ let̄ diuina tripli modo sen/
 tentiāda est. Primo vt historiace. secundo
 tropologice. tertio misticē. i. iuxta līaz. iux/
 ta moralē. et iuxta sp̄ualem sensum. Opor/
 tet ergo sic historiā tenere vt eam et mora/
 liter debeam⁹. interpretari et sp̄ualiter intelli/
 gere. Hoc est cōtra illos q̄ omnia ad trāz re/
 coquent et defacili errant. vt iudei et mul/
 ti heretici solas litterā sectantes. semen est
 verbū dei. Et ista littera videtur q̄ istud
 euangelium nō esset per doctores expōne/
 dum. Nam dicit hic glosa q̄ vbi cūq; do/
 minus aliquid exposuit ad peticionē apo/
 kolorū cauendū est. nē aliquid plus vñ mi/
 nus verbis eius addamus. Ad quod re/
 spondeo q̄ verbum est aliquod pl̄v rel. mū/
 nus quod est contrariū vel sup̄flū. Deu/
 tro. iiiij. et cū. Non addetis ad verbum qd̄
 locutus sum vobis. Et Proverbior. xxx.
 Ne addas quicq̄ verbis illius. Unde ex
 pono. Semen est verbum dei. Dic scien/
 dum q̄ in sacris scripturis semen quādo/
 q̄ dicit homo. vt Bath. viij. Bonū semē
 filij regni. Aliud semen est christus. quod
 etiā dicit granū frumenti. Jobānis. vij. et
 Genes. xxiij. In semine tuo benedicentur
 omnes tribus terre. Tertium seminatū
 a nobis. sc̄ bona opera Ps. Euntes ibāt
 et flebant mittentes semina sua. Quartū
 est verbū dei. De quo Isaiē pmo. Huius do/
 minūs reliquiss; nobis semen verbi. sicut
 Sodoma fuisse mus. Et de isto hic dicit
 q̄ semen est verbum dei. Et satis cōpe/
 tener verbum dei dicitur semen. ppter plur
 ra. Primo quia sicut semen est necessariū
 ad vitā corporalē. sic verbū dei ad suspen/
 sionē anime. Unde de officio ordinarij.
 inter cetera dicit Innoç. tertius. Q̄ inter
 cetera que ad salutē spectant populi chi/
 stiani pabulum verbi dei sibi permartime
 noscatū necessariū. Quia sicut corpus na/
 turali. sic anima spirituali cibo nutrit. Eo
 q̄ non in solo pane vivit homo. sed in om/
 ni verbo quod procedit de ore dei. Secū/
 do quia sicut semen debet esse p̄m̄m ad
 seminandū. ita verbum dei debet esse pu/
 rum a palea vane glorie. et a luto et pulue/
 re intentionis terrene et erroris cuiuslibet.
 Unde ad Gal. vij. Qui semiat in
 carne. id est. ratione carnalis tm̄ cōmodi.
 de carne et metet corruptiōm. Tertio q̄a
 sicut semē tpe famis abscōditū induc mas/
 gnū pūculū hominib⁹. sic p̄dicatio tpe zlō/
 co oportunis plō subtracta multa facit in/
 cōmoda. Unde Prover. xi. dī. Qui abscō/
 dit frumenta in tpe famis maledicet in po/
 pulis. Būdicio aut̄ sup̄ caput videntiū.
 Et q̄b̄ corrigēdi sunt q̄ p̄m̄ et nolūt p̄dica/
 re habentes copiā librōrū et virtualium.
 Ut sunt multi prelati occupati tempora/
 libus voluptatibus aut̄ etiam laboribus.
 Sz certe hec oportuit facere. et illa nō ob/
 mittere. Atredant b̄ij quid p̄dest. p̄uidere
 familie de cibo corpis. et negligere cibum
 mentis. nutritre corpora cito moritura. et
 mortificare animas in eternū victuras.

Et in signū huius christi nō legi nisi bis
 fecisse cōuinū corporale turbis vt dicitur
Marci. viii. Et Joh. vi. sed tamen sepius
 legit̄ fecisse p̄dicationē que est cibo anū
 marū. Consequenter audiam̄ dīversitatē
 fructificationis verbi dei. Unde sequitur
 Qui autē secus viā id est illi q̄ audiūt r̄nō
 faciūt. vt dicit̄ **Jaco.** i. Et h̄i tante sunt in
 aduertentie ita q̄ etiā nec in p̄dicationē co/
 pungunt vt bene facere incipiant. Et bene
 hoc conuenit lucurie. que est via publica.
Isa. li. Posuisti vt terrā corpus tuū. et q̄si
 viam transeuntrib. Et **Ezech.** xvij. Expo/
 suisti fornicationē tuā om̄i transeunti. Se
 cundo quia via luctuosa et immunda. Tertio
 quia nulli cogitationi clausa. Deinde veit
Dyabolus p̄ suggestionē et tempratōem. et
 tollit verbū de corde corp. id est. impedit
 ne verbū dei in ip̄s remaneat. sed vt illud
 dimittant et potius labant p̄ consensum.
 ne credentes salvi fiant. sc̄ p̄ fidē forma/
 tam. Et hoc facit ex inuidia ne substituāt
 sibi homines in locū de quo cecidit. Unde
Sapie. iiij. Inuidia dyaboli mors intravit
 in orbem terrarū. Sed cōtra. Dyabolus
 est ita debilis q̄ nō potest aliquē cogere ad
 malū. vt dicit̄ **Augustin.** Item nō potest
 illabi anime. quia hoc est solus dei. vt di/
 cit magister in. v. **S**ententiar. distin. viij.
 Respondeo q̄ nō tollit p̄ violentiā sed pro/
 curando suggestionē et impedimenta. Un
 in ps. Laqueu parauerūt pedibus meis.
 sc̄ demones. Et sequit̄. Et incurvauerūt
 animā meā. et ideo occasionaliter dicitur
 dyabolus tollere verbū dei de corde ho/
 minis. Quantū ad secundā differentiā ex/
 ponit dices. Hā q̄ sup̄ petrā. h̄i sunt q̄ cui
 audiuērūt. in gaudio suscipiunt verbū dei
 vt sunt sup̄bi. q̄ auditō verbo p̄dicationis
 cōtra fastū pompe ip̄oz humiliant̄ in ser/
 monē et suspirant. sed h̄i radices non ha/
 bent. sc̄ p̄funde firmitatis. **S**apie. iiiij.
 Adulterine plantatiōes nō dabunt rad/
 ces altas. qz ad temp̄ credit̄ et in tempore
 tempratiōis recedunt. Sicut **S**aul q̄ fuit
 cum p̄pheris. p̄phera. et cuius malis sortileḡ
 sortileḡ. vt habetur. i. **R**egū. xix. et. xxvij.
 Talis ille fuit **Balaam**. p̄phera. q̄ cum po/
 pulo israelitico voluit bona morte mori
 sed cito post in eius perniciē et destrucțio/
 nem scandalū mulierū madianitarū pro/
 curauit ad luxuriā et ydolatriā eos indu/
 cendo. vt habeat **U**er. ccv. Unde Greg.
 in om̄l. **P**etrosa terra humore nō habuit.
 quia hoc quod germinauerat ad fructū p̄
 leuerantie nō pdunt̄. Sic Pharaon sepius
 sponebat dimittere plūm dñi. Sed ce/
 sante plaga mutabat voluntatē. vt dicitur
Exodi. ii. iiij. et. iiiij. Et ideo d̄r de ip̄o Q̄
 duratū est cor. Pharaonis Ego vij. Si
 miles sunt multi q̄ in ecclēsia suspirant̄. et
 cōtra vanitatem seculi p̄dicare audiunt̄. sed
 mori ut eoz cōspectu species delectabilis
 occurrit oblinisciunt̄ eoz. que audiunt̄.
 Sed aduertendū q̄ tria resoluunt̄ cor la/
 pidē. sc̄ malleus mortis Eccl. vij. De/
 morare nouissima tua et in eternū nō pec/
 cabis. Secūdo humor sanguinis capni.
 qui etiā adamantē resoluunt̄. que nec ignis
 nec ferrū resoluere potest. vt dicit **Aug.**
 libro de ciuitate dei. Et significat memo/
 riā passionis ip̄i. qua effusus est sanguis
 eius p̄ciosus. Tertiū est ignis ifernū. Job
 xxiij. Lapis solutus igne. in es cōuenit.
 Sequit̄ tercia differentia. Quod autem
 spinis cecidit. h̄i sunt sc̄ significati p̄ spi/
 nas. q̄ cū audiērūt verbū. a solitudinib.
 et voluntatib. id est. desiderijs carnalib.
 vite huius suffocant̄. Eūtes sc̄ de loco/
 dicationis ad sua negotia. implicant̄ curi/
 secularib. et nō referunt̄ fructū. id est. bona
 opera. Et noranter dicit̄ suffocant̄. quod
 p̄prie pertinet ad strangulationē guttur. vo/
 sit sensus. suffocant̄. id est. boni desideriū
 nō p̄mittrūt descendere ad cor. Deinde cō/
 cludit dñs quartā differentiā. Quod autē
 cecidit in terrā bonā. i. in bonos auditoris
 q̄ verbū dei satagūt in ventre memorie re/
 tinere. h̄i sunt q̄ i corde bono p̄ industria
 naturale. et optio. p̄ grāz. retinet̄. si memoriā
 et fructū. s. bōe opatōis affert i paciū. sc̄
 expectatiōis p̄mōz. sicut agricola expet/
 tar fructū p̄ciosum pacienter. **Jaco.** x. Ad/
 uertendū q̄ bona terra cordis deberet esse
 p̄missione et studiose clausa. Hoc orra p̄nos
 qui sunt via. Secōdo deber esse irrigua nō
 sicca nec arida. contra secundū. et hoc per
 pribus et curis secularib. contra tertiū.
 Talis terra dabit fructū suū in tē oport/
 tuno. **E**t hic occurrit tria dubia.
 Primum ut̄ deus vult immutabiliter esse
 seminarores p̄dicatores verbis. Secōdū

Domi^{nica} sexagesime

Vtrū ad seminādū et p̄dicādū vbi dei qui liber sacerdos dī intendere. Tertū vtrū negligētia audit̄ vbi dei sit p̄ctū mortale. Ad p̄mū r̄ndeō fū sc̄m Lho. sup illud cāticor. v. Dilect̄ me m̄l̄ manū suā p̄ frōrāmē. q̄ de vult imurabiliter esse p̄dicatores vbi sui. Nō appetit ex q̄nq̄ signis pri mū est. q̄ ip̄e ad hūc mūndū venit nullius eḡes t̄ de finū p̄iis egrediēs in terra p̄ nobis quiescari voluit t̄ docere. Sc̄dū est q̄ ip̄e p̄dicatores euāgeliū elegit. Johān. xv. Ego vos elegi t̄ posui vos ut eat̄ t̄ fructū afferatis. Tertius est q̄ sic electos docuit euāgeliū. Barth. v. Quibus postea dixit. qd̄ in aure audit̄. p̄dicare sup tecta. Quartū ē q̄ doctos misit ad p̄dicādū Luce. ix. t. e. Visit illos binos t̄ binos. Quintū est q̄ missis etiā t̄ pale subsidij ordinavit. ibidē edētes t̄ bībētes q̄ apud illos sunt. Et sic patet solutio ad p̄mū. Ad sc̄dū An quilius huic officio debet intēdere. breuiē r̄n̄do. q̄ nō nūsi ad h̄ tenet et officio sue p̄lationis vel et obedientia superiorū. Unde cuiusq; istud officiū nō est inūncū. vel et platione cure aiāz vel et mādato superioris non tenetur illi intēdere. Pro q̄ facit illud notabile dicit̄ Aug. xii. lib. de ciui. dci. cat. viii. fine. Qūi sc̄t̄. sc̄z p̄templatōis querit charitas. veritatis negotiū iūstum accipit necessitas caritatis. Quā sarcinam si nullus imponat p̄cipiente ac intuende vacādū est veritati. Si autē imponit su/ sc̄pienda est p̄ter charitatis necessitatem. Ecce manifeste dicit̄ Aug. q̄ si nō impo/n̄t istud officiū nō est ei intendendū s̄ p̄tius vacādū est p̄templatōni. Et certe si aduerteret multi grauitatē hūi officiū p̄tius ab eo abstinerent q̄ ei intenderent. Dicit̄ enī Thomas vbi supra sup cantica. Qūimēndū est officiū p̄dicationis. q̄ rāro assunt p̄dicatori qui adesse debent. Et sunt septē. sc̄z p̄fectori vte Barth. vii. Nō potestis bōa loq̄ cū sitis mali. Et p̄s. dicit̄ Peccatori autē dicit̄ deus. quare tu enarras. Et Luce. vi. Lice p̄mū trābē. Roz. ii. Qui alium doces t̄cīmū nō doces. Secundū est veritas doctrine Lrenoz. ii. Prophete tui viderit tibi stulta et falsa nec aptebant tibi ignominia tuam ut te ad penitentiā puocarent. Tertium est obseruatio cōgrui tempis Eccī. viii. Ne reuerearis p̄tū. nec resuēas verbū in tempore salutis.

Quartū est constātia in aduersis. Ezech. xiiii. Non ascendistis ex aduerso. nec posuistis vos murū fortē pro domo israel ut staretis in prelio in die dñi. Quintū ē terrenoz cōtemp̄. Ezech. xiii. Violabāt ma ad plūm. p̄ter pugillum bordei. Diebēe iii. Hec dicit dñs sup. p̄heras q̄ seducunt plūm meū. q̄ mordeat dentib⁹ t̄ predicāt pacem. Et si quis non dederit in ore corū quipia sanctificat sup cum plū. Sextū est excusio corporis. Marci. iii. Circuibat ih̄s totā galileam docens in synagogis eorum. Septimū est pietas miserationis. i. Thef. ii. Neq; aliquando fūim⁹ in sermo/ne adulatio[n]is sicut sc̄tis. neq; in occasio ne auaricie. deus testis est. Hec sunt septē lucerne sup candelab̄z. t̄ septem spicē i culmine uno. Unde Origen. super cārica dīc̄ Time igitur ne vita maculosa ne vitas angulosa ne tempus incōpetens ne mēs vacillans ne auaricia abducēt ne torpor de primis ne sc̄uritas obdurans in te permaneat. Hec ille. Facit istud bene contrā busuras. q̄ dicunt passim quēlibet sacerdotem debere p̄dicare vbiq; quod fruolūz est et insanū. De quo alibi dixi in festo di/ visionis apostoloz. t̄ in tractatu meo qnē contra busuras errores scripsi t̄c. Ad tertium dubiū An subditū negligentes audiētē verbū dei peccant moraliter. Rūdeo. q̄ sic pater istud per Augustinū t̄ ponitur in decreto. f. q. i. Interrogo. Ubi ip̄e exp̄ se dicit̄ q̄ negligens auditor verbi dei p̄risitoriter peccat sicut negligens susceptor corporis christi. Sed iste peccat moraliter propter irreuerentiam tanti sacramēti ergo et ille. Hinc statuit eccl̄a ut nullus infra sermonē p̄dicatio[n]is audiret sine magna necessitate ep̄ire. alias cōfessio ex eon/ temptu excommunicadus est. Sed nullus excommunicatur nisi p̄ mortali p̄ctō. ut patet. t̄. q. i. p̄. per totū. ergo iste peccauit mortaliter. De hoc in canone de consecratione distinc. ii. Sacerdote.

Domi^{nica} sexagesime. III

Sermo. XXXIX

Emen est uerbū
8 dei. Luce. viii. Gloriosus pater Augustinū ostendens que sit vera christianoz sapientia. sic ait in libro de libero arbitrio. Non aliām putam⁹ esse. sa